

Abstrakt

Cílem této práce je zkoumat pojetí třídy v Británii a její současné vnímání. Pokouší se vysvětlit fenomén posedlosti třídou. Práce se skládá ze dvou částí. První, teoretická, obecně vysvětluje britskou koncepci třídy a pomocí historického přehledu nastiňuje základní prvky s ní související. Dále se tato část práce zaměřuje na důležitou roli televize jako média a populární kulturu. Umožňují totiž zvětšení Británie jako země, kde je třída důležitá a utvrzují pojetí třídy jako něčeho prestižního. Třetí kapitola představuje třídu jako „podívanou“ a vysvětluje, jak funguje populární kultura. Diváci jsou fascinováni vizuálním zobrazením života „vyšší společnosti“ a tudíž k vyšší společenské třídě často vzhlíží – ať už jako ke svým vzorům či jen pro pobavení.

Druhá část práce poskytuje reflexi britského třídního systému v současném televizním seriálu *Panství Downton*. Jedním z hlavních předpokladů této práce je fakt, že navzdory obecně negativnímu přístupu k jakékoli třídní společnosti, je to právě to rozdělení do tříd spojené s určitými tradicemi, které zajišťují tomuto seriálu danou popularitu. Na příkladu výše zmíněného seriálu je ukázána stále trvající posedlost třídou (především vyšší třídou) a jsou zkoumány možné důvody, které k této posedlosti mohou vést. „Heritage“ průmysl - tedy průmysl soustřeďující se na odkaz Británie - a potažmo také filmová tvorba s touto tematikou související vytvářejí iluzi idylické země s venkovskými prvky a naplňují tak sny a představy obecnstva o takovémto životě. Dokáží také uchovat určitý moment v čase a jsou nám tak schopna připomínat slavnou historii Británie. Venkovská sídla jsou důležitá jak pro současný „heritage“ průmysl, tak pro filmy a seriály natočené v tomto duchu. V práci je vysvětleno jakou roli tato sídla zastávala ve viktoriánské a edwardiánské době a proč se tedy dnes tak často využívají v žánru dobových dramát.

Aby bylo možno posoudit různorodost „třídy“, je na tento koncept v práci nahlíženo z mnoha různých pohledů. Třídu můžeme vnímat jako prostředek jak dát najevo své společenské postavení, obranný mechanismus nebo i jako součást určitého rituálu, jehož cílem je především ukonejšit lidi. Třídě, jakožto předmětu časté posedlosti, je také možno vysmívat se a idylické představy se dají snadno parodovat. Přes všechny snahy o „beztrídní společnost“ má Británie k tomuto modelu ještě stále poměrně daleko. Tato práce tedy zachycuje Británii spíše jako společnost již bez viditelných třídních rozdílů, nicméně hovořit o ní jako o beztrídní by bylo ukvapené.